

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXI. Qualiter homo faciem animae suae contempletur, specialiter
dum vult communicare.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

CAPUT XXI.

QUALITER HOMO FACIEM ANIMÆ SUÆ CONTEMLETUR, SPECIALITER
DUM VULT COMMUNICARE.

COMMUNICATURA vice quadam, cum se indignam et imparatam reputaret, dixit ei Dominus : « Ecce me ipsum totum tibi ad omnem præparationem dabo. » Et posuit Cor suum ad cor animæ, et caput suum super caput ejus reclinabat. Tunc illa dixit : « Mi Domine, ex claritate vultus tui illumina faciem animæ meæ. » Cui Dominus : « Quid est animæ tuæ facies ? » Ad quod illa cum reticeret, ait Dominus : « Facies animæ tuæ est imago sanctæ Trinitatis. Hanc imaginem anima in mea facie velut in speculo jugiter contempletur, ne forte macula reprehensibilis inveniatur. »

Facies
animæ est
imago SS.
Trinitatis.

In quibus verbis illa intellexit, quod cum homo memoriam suam terrenis et cogitationibus inutilibus occupat, hanc imaginem in se maculat. Similiter cum rationem suam, sive intellectum ad terrenam sapientiam et curiositatem convertit, animæ suæ faciem inficit. Cum autem etiam a voluntate Dei discordat et aliquid præter Deum amat et delectatur in transitoriis, imaginem Dei in se vitiat. Quia ergo anima, quamdiu in corpore est, frequentius a terrenis maculas contrahit, oportet ut in speculo, hoc est in Dei facie, ubi similitudinem suam indepravatam lucidissime conspicit, vultum suum sæpius speculetur, specialiter cum voluerit Dominicum percipere sacramentum. Et sicut candor et rubor sponsæ faciem multum exornant, studeat anima frequentius se confessione abluere, et jugi recordatione

Christi passionis, quasi colore roseo, vultum suum decorare.

CAPUT XXII.

QUALITER SE HOMO AD SANCTAM COMMUNIONEM PRÆPARET.

ALIA vice cum esset communicatura, dixit ad Dominum : « Eia dulcissime Deus, doce me qualiter me præparem ad tui venerandi corporis et sanguinis imperiale convivium. » Ad quod Dominus respondit : « Quid fecerunt discipuli mei, quos misi ante faciem meam præparare Pascha, cum ante passionem cum ipsis eram cœnaturus ? » Statimque visum est sibi quasi esset in domo miræ magnitudinis, in qua mensa erat aurea, et mensale desuper positum, eratque referta diversis vasorum generibus. Et ait Dominus : « Hæc domus amplitudinem immensæ largitatis meæ designat, quæ omnes ad se venientes liberaliter suscipit et ovanter. Qui igitur voluerit communicare, ad largitatis meæ confugiat clementiam, et ipsa eum velut mater benignissime suscipiens, a malis proteget universis. Mensa est amor, ad quem communicaturus securum debet habere accessum, qui omnem animæ inopiam ex participatione et communionem omnium bonorum copiose ditabit. Mensale est pietas mea, quæ sicut mensale tractabilis est et lenis, et valde ad hominem inclinata. Ad hanc etiam homo securum habebit confugium, quia recordatio suavitatis meæ et pietatis homini ad obtinendum omnia saluti suæ necessaria reddet ausum. »

Supra mensam visus est agnus nive candidior, qui ut pede suo tetigit vasa, mox diversis cibis et poculis replebantur. Hic agnus Christus erat, qui solus animæ cibus est et refec-

Ad Dei
pietatem
confugiat
communica-
turus.